

**Угода
між Урядом України та Урядом Сирійської
Арабської Республіки про сприяння та взаємний
захист інвестицій**

*(Угоду ратифіковано Законом
N 509-IV (509-15) від 06.02.2003)*

Дата підписання: 21.04.2002 р.

Дата ратифікації: 06.02.2003 р.

Дата набуття чинності: 16.03.2003 р.

Уряд України та Уряд Сирійської Арабської Республіки (які надалі іменуються "Договірні Сторони"),

бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох Держав,

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для здійснення інвестицій інвесторами однієї держави на території іншої держави, та

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно з положеннями цієї Угоди, стимулює ділову ініціативу у цій сфері,

домовились про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" охоплює будь-який вид активів, інвестованих в зв'язку з економічною діяльністю інвестором однієї Договірної Сторони на території держави іншої Договірної Сторони відповідно до законодавства держави останньої та включатиме, зокрема, але не виключно:

(а) рухоме та нерухоме майно, а також будь-які інші майнові права, такі як застава, права утримання, забезпечення за позикою та інші подібні права;

(б) акції, цінні папери та боргові зобов'язання компаній або будь-яку іншу форму участі в компанії;

(в) вимоги стосовно грошових коштів або будь-якого виконання зобов'язань, що має комерційну цінність, пов'язаних з інвестицією;

(г) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, товарні знаки, патенти, промислові зразки, технічні процеси, ноу-хау, комерційні таємниці, фірмові назви та гудвіл, пов'язані з інвестицією;

(д) будь-яке право, надане згідно з законодавством або за

контрактом, та будь-які ліцензії та дозволи відповідно до законодавства.

Будь-яка зміна форми, в якій інвестовані активи, не впливатиме на їх характер як інвестицій.

2. Термін "інвестор" означає будь-яку фізичну або юридичну особу, що інвестує на території іншої Договірної Сторони:

(а) термін "фізична особа" означатиме будь-яку фізичну особу, що має громадянство будь-якої з Договірних Сторін відповідно до національного законодавства;

(б) термін "юридична особа" стосовно кожної з Договірних Сторін означає:

- будь-яку організацію, зареєстровану, засновану або іншим чином організовану відповідно до законодавства держав Договірних Сторін;

- будь-яку групу осіб, що не має статусу юридичної особи, але згідно з законодавством держав Договірних Сторін вважається компанією.

3. Термін "доходи" означає суми, одержані внаслідок здійснення інвестиції та зокрема, хоча не виключно, включатиме прибутки, відсоток, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті та плату за послуги.

Термін "територія" означає:

- Стосовно України: територію України, включаючи територіальні води, а також виключну економічну зону та континентальний шельф, над якими Україна згідно з міжнародним правом здійснює свої суверенні права щодо розвідування та використання природних ресурсів;

- Стосовно Сирійської Арабської Республіки: суходіл Сирії, її внутрішні водостоки, моря, природні ресурси суходолу, а також повітряний простір над ним та морські простори, над якими Сирія здійснює свої суверенні права.

Стаття 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочує та створює сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на території своєї держави та допускає такі інвестиції відповідно до національного законодавства.

2. Інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін користуються в будь-який час повним захистом і безпекою на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона на території своєї держави надає інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим та рівним, та не менш сприятливим, ніж той, що вона надає інвестиціям та доходам інвесторів будь-якої третьої Держави.

2. Кожна Договірна Сторона на території своєї держави надає інвесторам іншої Договірної Сторони по відношенню до управління, підтримання, використання, отримання прибутків та розпорядження своїми інвестиціями, режим, що є справедливим і рівним та не менш сприятливим, ніж той, що вона надає інвесторам будь-якої третьої держави.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не тлумачаться як такі, що зобов'язують одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої Договірної Сторони переваги, преференції або привілеї будь-якого режиму, що може надаватися Договірними Сторонами в силу:

(а) наявності будь-якого митного союзу або зони вільної торгівлі чи валютного союзу або інших подібних міжнародних угод, що засновують такі союзи, утворення та інші форми регіонального співробітництва, стороною яких Договірні Сторони є або можуть стати;

(б) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, що стосуються повністю або головним чином питань оподаткування.

Стаття 4

Компенсація за втрати

1. У випадку, коли інвестиції інвесторів однієї Договірної Сторони зазнають втрат через війну, збройний конфлікт, введення надзвичайного стану, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, останньою Договірною Стороною надаватиметься режим стосовно реституції, відшкодування, компенсації або іншого врегулювання, не менш сприятливий, ніж той, що така Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави.

2. Без шкоди положенням пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, зазначених у згаданому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, що виникають внаслідок:

(а) реквізиції їхньої власності збройними силами або органами державної влади;

(б) знищення їхньої власності збройними силами або органами державної влади, що не було викликане воєнними діями або не вимагалось необхідною ситуацією,

буде надано справедливу та адекватну компенсацію за втрати, яких вони зазнали внаслідок реквізиції або знищення власності.

Належні платежі будуть вільно переказуватись у вільно конвертованій валюті без затримки, відповідно до чинного законодавства держави місця здійснення інвестиції.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація") на території іншої Договірної Сторони, крім випадків публічної необхідності. Експропріація здійснюватиметься відповідно до законних підстав, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні експропрійованої інвестиції на момент, коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, включатиме відсотки, що нараховуватимуться з дати фактичної експропріації, та здійснюватиметься без затримки, буде такою, що ефективно реалізується та вільно переказується у вільно конвертованій валюті відповідно до чинного законодавства держави місця здійснення інвестиції.

2. Потерпілий інвестор має право на негайний перегляд судовою або іншою незалежною інстанцією цієї Договірної Сторони його справи та оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених в цій Статті.

3. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовуються у випадках, коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, що має статус акціонерного товариства або заснована згідно з чинним законодавством на будь-якій частині території її держави, та в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають частки.

Стаття 6

Перекази

1. Договірні Сторони гарантують відповідно до чинного законодавства держави здійснення інвестиції переказ платежів, що стосується інвестицій та доходів. Перекази здійснюватимуться у вільно конвертованій валюті без будь-яких обмежень та непотрібних зволікань. Такі перекази включають, зокрема, але не виключно:

(а) капітал та додаткові суми для підтримки або збільшення інвестицій;

(б) прибутки, відсотки, дивіденди та інший поточний доход;

(в) кошти на виплату за позицію;

(г) роялті або плату за послуги;

(д) надходження від продажу або ліквідації інвестиції;

(е) заробітки фізичних осіб згідно з законодавством держави Договірної Сторони місця здійснення інвестицій.

2. Для цілей цієї Угоди обмінними курсами будуть офіційні курси, дійсні для поточних операцій на дату переказу, якщо не домовлено про інше.

Стаття 7

Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона або її призначений агент здійснює платежі своїм власним інвесторам згідно гарантії, що вона надала таким інвесторам у зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає:

(а) передачу, або за законом або згідно з законною операцією в цій державі, будь-якого права або права вимоги інвестора до попередньої Договірної Сторони або до її призначеного агента, так само як і те,

(б) що попередня Договірна Сторона або її призначений агент отримав право внаслідок суброгації користуватися правами та висувати вимоги такого інвестора та перебирає зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

2. Обсяг отриманих внаслідок суброгації прав або вимог не може перевищувати первинного обсягу прав та вимог інвестора.

Стаття 8

Врегулювання інвестиційних спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, що може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території держави цієї іншої Договірної Сторони, буде предметом переговорів між сторонами спору.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншої Договірної Сторони не може бути таким чином розв'язаний протягом шести місяців, інвестор має право передати цю справу до:

(а) Міжнародного Центру з врегулювання інвестиційних спорів (МЦВІС), враховуючи застосування положень Конвенції про вирішення інвестиційних спорів між державами та іншими особами (995_060), відкритої для підписання в Вашингтоні з 18 березня 1965 року, у випадку, коли обидві Договірні Сторони є сторонами цієї Конвенції, або

(б) арбітра чи міжнародного арбітражного трибуналу ad hoc, заснованого згідно з Арбітражними правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з міжнародного торговельного права (ЮНСІТРАЛ) (995_059). Сторони спору можуть дійти письмової згоди щодо зміни цих Правил. Рішення трибуналу будуть остаточними та обов'язковими

для обох сторін спору.

Стаття 9

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами стосовно тлумачення або застосування положень цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись шляхом консультацій або переговорів.

2. Якщо такий спір не може бути таким чином розв'язаний протягом шести місяців, він на вимогу однієї з Договірних Сторін може бути переданий до Арбітражного трибуналу відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний трибунал створюється для кожного конкретного випадку наступним чином. Протягом двох місяців з дати отримання звернення про арбітражний розгляд, кожна з Договірних Сторін призначить по одному члену цього трибуналу. Ці два члени згодом оберуть громадянина третьої держави, якого після схвалення його кандидатури Договірними Сторонами, буде призначений Головою трибуналу (далі - "Голова"). Голова має бути призначений протягом трьох місяців з дати останнього призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, для здійснення необхідних призначень буде запрошено Президента Міжнародного Суду ООН. У випадку, якщо він є громадянином будь-якої з Договірних Сторін або якщо здійснити зазначену функцію йому перешкоджають інші причини, для здійснення необхідних призначень буде запрошено Віце-президента. У випадку, якщо Віце-президент також є громадянином однієї з Договірних Сторін або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду ООН, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої з Договірних Сторін, буде запрошений здійснити необхідні призначення.

5. Арбітражний трибунал приймає рішення більшістю голосів. Такі рішення є обов'язковими. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати, пов'язані із своїми арбітрами та своїм представництвом в арбітражних засіданнях; витрати, пов'язані з Головою, та інші витрати, Договірні Сторони нестимуть в рівних частках. Арбітражний трибунал приймає свої власні правила процедури.

Стаття 10

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. У випадку, якщо питання регулюються одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, сторонами якої є обидві Договірні Сторони, ніщо в цій угоді не заважатиме Договірним Сторонам або будь-яким її інвесторам, що володіють інвестиціями на території держави іншої Договірної Сторони, користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими, по відношенню до конкретного випадку.

2. У випадку, якщо режим, що має надаватися однією Договірною

Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони відповідно до законодавства або інших спеціальних умов контрактів, є більш сприятливий, ніж той, що надається цією Угодою, буде застосовуватись такий більш сприятливий режим.

Стаття 11

Застосування цієї Угоди

Положення цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території держави іншої Договірної Сторони після набуття цією Угодою чинності.

Стаття 12

Набуття чинності, термін дії та умови припинення дії Угоди

1. Кожна Договірна Сторона письмово повідомить іншу Договірну Сторону про виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття цією Угодою чинності. Угода набуде чинності з дати останнього повідомлення Сторін.

2. Ця Угода укладається строком на десять років та залишатиметься чинною до тих пір, поки одна з Договірних Сторін не пізніше, ніж за один рік до закінчення строку її дії, письмово не повідомить іншу Договірну Сторону про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Відносно інвестицій, здійснених до припинення дії цієї Угоди, її положення залишатимуться чинними протягом десяти років з дати припинення дії Угоди.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено в м. Дамаск 21 квітня 2002 року у двох дійсних примірниках, кожний українською, арабською та англійською мовами, причому всі тексти є автентичними.

У випадку виникнення розбіжностей щодо тлумачення положень цієї Угоди, текст англійською мовою матиме переважну силу.

За Уряд
України

(підпис)

За Уряд
Сирійської Арабської Республіки

(підпис)

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 18.06.2004 — 2004 р., № 22, стор. 288, стаття 1536, код акту 29078/2004